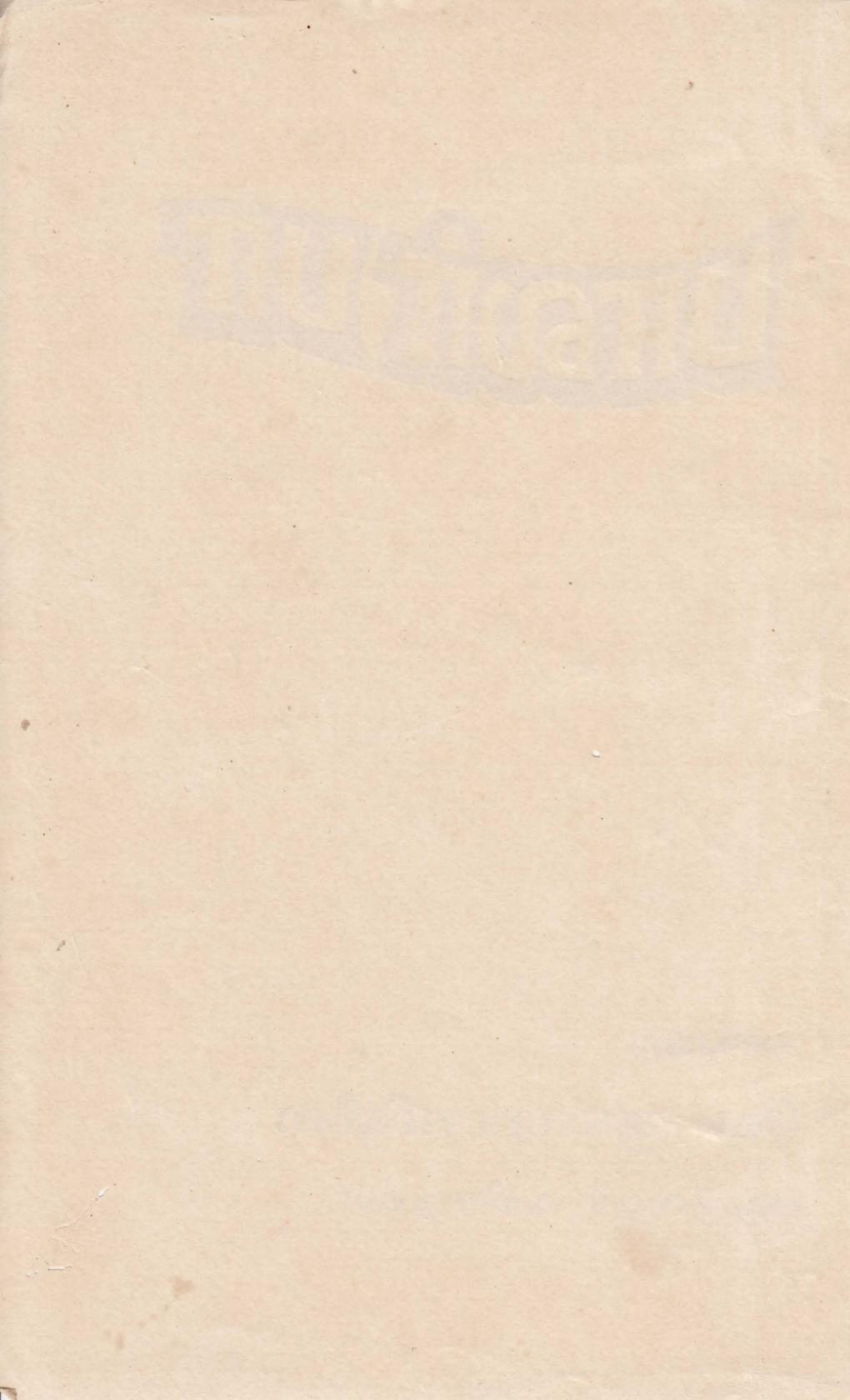

மாலீரா

கல்வயல்

வே. குமாரசாமியின்

குழந்தைக் கவிதைகள்

பாலர்பா

கஸ்வயல்

வே. குமாரசாமியின்

குழந்தைக் கவிதைகள்

பாலர் பா

குழந்தைக் கவிதைகள் - 3

ஆக்கம்: கல்வயல் வே. குமாரசாமி

உரிமை: ஆசிரியருக்கே

அச்சப்பதிவு: அம்மா, இனுவில் - மருதனார்மடம்

முதற்பதிப்பு: 1991 வைகாசி

PAALAR PAA

the third collection of children's poems

by

Kalvayal VEI KUMARASAMY

Copyright with author

PRINTER: AMMA. Inuvil - Maruthanarmadam, Sri Lanka

FIRST EDITION: MAY 1991

பதிப்புரை

“பருவத்தே பயிர் செய்” என்பது பழமொழி; முந்தையோர் கண்ட முறை; பட்டறிவினாலேயே அவர்கள் படித்துத் தெளிந்த பாடம்.

குழந்தைகளின் மன வளர்ச்சிக்கும் மேற்படி முது மொழி பொருத்தமானதுதான். வளரும் குழந்தைகள் படிப்படியாக ஆற்றல்கள் பலவற்றை ஈட்டிக் கொள்கின்றன. தவழ்தல், நிற்றல், நடத்தல், ஓடல் முதலிய உடலியற் செயல்கள் கூட, அது அதற்குரிய வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலே தான் — உரிய உரிய பருவங்களிலே தான் நிகழுதல் இயலும். பிள்ளைகளின் உள்ள ஆற்றல்களும் அப்படித்தான். உள்ள ஆற்றல்களைப் பொறுத்த வரை, அவை முளை விடுவதற்கு ஏற்ற பக்குவ நிலையை ‘ஆயத்த நிலை’ (readiness) என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்த ஆயத்த நிலை கைவரப் பெறாமல், வலிந்து திணிப்பதனால் நன்மை எதுவும் கிட்டாது; சில சமயம் தீமைகளும் விளையும்.

கல்வித் துறையிற் பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்கள் எனப் படுவோர் கூட, இந்த விடயத்திலே இடறி விழுந்து விடுவதை நாம் அடிக்கடி காணுகிறோம்.

இன்று பாலர்களுக்கென்று பாடல்களை இயற்றிப் பரப்புவதிற் பஸ் சடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் இயற்றும் பாடல்களின் சொல்லும் பொருளும் எப்பருவத்துப் பாலர்களுக்குப் பொருந்தும் என்னும் தெளிவு இவர்களிடம் உண்டோ என்பது ஜயத்துக்குரியது..

பாலப் பருவத்திலேயே நீதிகளையும், அறங்களையும் பிள்ளைகளின் மூளையினுள்ளே திணித்துவிட முனையும் அவசரம் எம்மிற் பலரிடம் காணப்படுகிறது. ஓர் எடுத்துக்காட்டு; “பஞ்சமா பாதகங்கள் யானை?” என்று கேள்வியும் கேட்டு அதற்கு அந்தப் பாதகங்களின் பட்டியல் ஒன்றை விடையாகவும் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பது நல்லதொரு கைங்கரியம் என்று பெரியவர்கள்

என்னிக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் பட்டியலில் ‘வியபிசாரம்’ என்னும் சொல் வந்தாலும் அது ஓர் இசைவு கேட்டாக இவர்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை.

வியபிசாரம் என்னும் எண்ணக்கரு பிள்ளையிடம் உள்ளதா? அது போன்ற எண்ணக்கருப் பற்றிய விளக்கம் எத்தனை வயதிலே கிட்டும்? நெறி முறைகளை உடன் பாட்டு வழியில் ஊட்டுவது நல்லதா, எதிர்மறை வழியில் ஊட்டுவது நல்லதா? இவைகளையெல்லாம் போதனை ஆர்வம் மிகப் பெற்ற பெரியவர்கள் சீர் தூக்கிப் பார்ப்பது குறைவு. கல்வி உளவியல் நெறிப்படி நோக்கும்போது இவை எல்லாம் பாரதாரமான பாதிப்புகளுக்கு ஏதுவாகக் கூடியவை.

பாலர்களுக்கென்று தயாரிக்கப்படும் பாடல்களும் மிகவும் கவனமாக ஆக்கப்படுதல் வேண்டும். பாலர்களின் அருபவப் புலத்துடன் இயைபு கொண்டு, அவர்களின் எண்ணக் கருக்களின் எல்லைகளை மீறாத பொருளாடக்க மும், அவர்களுக்கு வசமாகியுள்ள சொற் களஞ்சியத்தை அதிகம் மீறி அப்பாற் செல்லாத மொழி வளமும் பெற்றிருத்தல் அவசியமாகும்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பாலர்கள் அந்தப் பாடல்களை ஆனந்தமாகப் பாடி ஆட வேண்டும். அவ்வித அழகும் கவர்ச்சியும் கொண்டனவாக அவை அமைதல் வேண்டும்.

கவிஞர் கல்வயல் வே. குமாரசாமி அவர்களின் ‘பாலர் பா’ என்னும் தொகுதியில் மேற்கூறப்பட்ட பண்புகள் பலவும் பொருந்தி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை வெளியிடுவதில் அறிவழகுப் பதிப்பகம் பெருமை கொள்கிறது. பாலர்களின் பெற்றோரும், கல்வி உலகமும் இதனை வரவேற்கும் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறோம்.

அறிவையும் அழகையும் நமது பதிப்பகம் இருக்கன களாக மதிக்கிறது.

பெரிய அரசடி,
சாவகச்சேரி.

— அறிவழகுப் பதிப்பகத்தினர்

பாலர் நாங்கள்

சேவல் கூவ விடிந்தது

கோவில் மணி

கேட்டது

பாலர் நாங்கள்

எழும்பினோம்

காலை வேலை

தொடங்கினோம்.

அம்மா

அம்மா அச்சாச் சாப்பாடு

அணைத்துத் தருவா

அன்போடு

நம்மை நன்றாய்

நீராட்டி

நாளும் பார்ப்பா

அன்போடு.

பள்ளிக் கூடம்

பாடசாலை செல்வோம்

பாடம்

நன்றாய்க் கேட்போம்

பாடம் பண்ணிக்

கொள்வோம்

பாட்டும் பாடிப்

பார்ப்போம்.

விளையாட்டுப் படிம்பு

பாமா வா வா

பந்தை அடி

இராமா ஓடிப் பந்தைப் பிடி

பூமா வந்து

கிந்திப் பிடி

புனிதா பாய்ந்து

முந்தி அடி

மாமர் வாறார்

கொஞ்சம் படி

ஓமோம் போறார்

பந்தை அடி!

நோக்கு

அன்பாய் இருப்போம்
ஆனந்தம் அடைவோம்
இன்பம் பெறுவோம்
ஈசனைத் தொழுவோம்
உயர் முயல்வோம்
ஊக்கம் எடுப்போம்
எழுதிச் சிறப்போம்
ஏற்றவை கற்போம்
ஐயம் தவிர்ப்போம்
ஒளியை வளர்ப்போம்
ஓர்மம் காப்போம்

வணக்கம்

வணக்கம் அம்மா
வணக்கம் அப்பா
வணக்கம் அண்ணை
வணக்கம் அக்கா
வணக்கம் வணக்கம்
வணக்கம் வணக்கம்
எல்லோருக்கும்
எமது வணக்கம்

ஆந்தையாரே !

இருண்ட பின்னர் வருகின்றீர்
ஆந்தையாரே !

எப்படித்தான் பார்க்கின்றீர்
ஆந்தையாரே !

வெருண்டு நாங்கள் போம்படியாய்
பார்ப்பீராமே !

வேலை வெட்டி செய்வீரோ
ஆந்தையாரே !

பகல் நேரம் எங்கு சென்றீர்
ஆந்தையாரே !

பற்றைக்குள்தான் இருப்பீரோ
ஆந்தையாரே !

பாடம் படித்திடுவோம்

சேவல் விடியக் கூவிற்று
சின்னத் தம்பி எழும்பென்றோ
கொக்கரக்கோ ! கொக்கராக்கோ !!
கொக்கரக்கோ ! கொக்கராக்கோ !!

கூவிற்று(ரு) எங்கோ குயில் ஒன்று
குஞ்சுத் தங்கை எழும்பென்றோ
கூகூ கூகூ கூக்கூக்கூ !
கூகூ கூகூ கூக்கூக்கூ !

காகம் கரைந்து கத்திற்று
காலை எழுந்து படியென்றோ
காகா காகா காகாகா !
காகா காகா காகாகா !

ஆகா நாமும் எழுந்திடுவோம்
அனைவரும் பாடம் படித்திடுவோம்
அம்மா அப்பாவுடன் கூடி
அச்சாப் பாட்டும் பாடிடுவோம்.

வீட்டுக் குஞ்சுக்கிளி

எங்க(ள்) வீட்டுக் குஞ்சுக்கிளி
இறக்கை இல்லாக் குஞ்சுக்கிளி
சாழை கொட்டுமாம் குஞ்சுக்கிளி
சாய்ந்து ஆடுமாம் குஞ்சுக்கிளி
காலை ஆட்டுமாம் குஞ்சுக்கிளி
கண்ணைக் காட்டுமாம் குஞ்சுக்கிளி
எங்க(ள்) வீட்டுக் குஞ்சுக்கிளி
இரண்டு கால் குஞ்சுக்கிளி.

மைனாக் குஞ்சே !

வண்ணைக் கிண்டிப் புழுப் பிழிக்கும்
மைனாக் குஞ்சே !
மஞ்சல் எங்கே பூசி வந்தாய்
மைனாக் குஞ்சே !
மைனாக் குஞ்சே ! மயினாக் குஞ்சே !
கண்ணுக்கு இதைப் பூசும்போதோ
மைனாக் குஞ்சே !
கால்களிலும் பிரட்டிக் கொண்டாய்
மைனாக் குஞ்சே !
மைனாக் குஞ்சே ! மயினாக் குஞ்சே !

குரங்கார்

கூனிக் கூனிக் கொப்பால்
குரங்கார் நடந்து
போகிறார்
வேப்பங் காயைக்
குழையை
உருவி
விரும்பித் தின்கிறார்
குட்டி வயிற்றில்
ஒட்டிக் கட்டிப் பிடிக்கத்
தாவுறார்
நீட்டு வாலைக் கிளப்பி
நிமிர்ந்து நடந்து
காட்டுறார்.

நாயார் வேலை

பரக்குப் பரக்கு
 பின்னங் காலால்
 வயிற்றில் சொறிந்து கொள்கிறார்

 பஸ்வைக் காட்டிச்
 சுற்றிப் பறக்கும்
 ஸயைக் கெளவப் பார்க்கிறார்

 வளைந்து வளைந்து
 வாயைத் திறந்து
 களைத்துக் கிடந்து பார்க்கிறார்

 நாக்கை நீட்டி
 இளைத்து இளைத்து
 முன்னங் காலை நீட்டிறார்

 வாலைக் கடித்து
 மெல்ல உறுமி
 சுழன்று வளையம் போடுறார்

 நிலத்தைத் தோண்டி
 வளைஞ்சு மணந்து
 நாயார் சுருண்டு படுக்கிறார்.

சிரிப்பு

அரிசிக் காகம் கரைகிறது
ஆரோ
வரப்போகினம் என்று
பெரிதாய் அம்மா
சொல்கின்றா
பெரியண்ணாவோ ஓடிப்போய்
தெருவைப் பார்த்துக்
காணாமல்
திரும்பிவர நாம் சிரிக்கின்றோம்.

அண்டம் காகம் கரைகிறது
ஆரோ போகப் போகினமாம்
என்றே பாட்டி
சொல்கின்றா
எல்லோரும் நாம்
சிரிக்கின்றோம்.

குட்டி ஆடு

குழை வாலை ஆட்டிக்

குதித்து வந்தது

குழையைப் பிடுங்கிக் காட்ட

ஓடி வந்தது

ஆளில் காலைப் போட்டே

எழும்பி நின்றது

அடிக்கத் தடியை ஓங்க

ஓடிச் சென்றது

ஆட்டுக் குட்டி வாலை

ஆட்டி வந்தது

அந்தக் குழையைக் கொடுக்கக்

கடித்துத் தின்றது.

கோழியார்

கொக் கொக் கொக்கோக் கோழியார்
கொண்டை மஞ்சள் கோழியார்
முட்டை இட்டுப் போட்டவர்
கொக்கரித்துக் கத்தினார்!

கொண்டை மஞ்சள் கோழியைக்
கண்டார் அண்டம் காக்கையார்
அண்டை அயலில் முட்டையை
அவசரமாய்த் தேடினார்!

கொக்கரித்தார் கோழியார்
'கொக்கோ கொக்கோக் கொக்கொக்கோக்'
அக்காள் வந்தாள் முட்டையை
எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டாள்!

கோழிக் குஞ்சாரே !

சொட்டுக் குஞ்சுக் காலாலே
சறுக்காய் ஓடிப் போகின்றீர்
செட்டை விரித்துக் சிறுதாரம்
சிறக டித்துப் பறக்கின்றீர்

உழுந்து போலக் கண்ணுலே
ஓடிப் போய் எதைப் பார்க்கின்றீர்
விழுந்த தீணப் பொறுக்காதீர்
வெள்ளைக் கோழிக் குஞ்சாரே !

அரிசிக் குறுணல் நான்தாறேன்
அன்ளி வந்து போடுறேன்
சுரியைக் கிண்டப் போவேண்டாம்
சோக்குப் பஞ்சுக் குஞ்சாரே.

பஸ்லியும் பூனையும்

“இச்சிச் இச்சிச் இச்சிச்” என்றே
என்ன சொல்கிறார் — பஸ்லி
என்ன சொல்கிறா?

பச்சைப் பூச்சி பாரும் — சுவரில்
பிடிப்பேன் என்கிறார் — பாய்ந்து
பிடிப்பேன் என்கிறார்!

வாலை மெல்ல மெல்ல அசைத்து
வயிறால் ஊர்கிறார் — கொஞ்சம்
வயிறால் ஊர்கிறார்!

வந்தார் பூனை பாய்ந்து பஸ்லியைக்
கெளவிச் செல்கிறார் — வாயில்
கவ்விச் செல்கிறார்!

தம்பளப் பூச்சி

பூப்புத் தம்பளம்
பொட்டுப் போலத் தம்பளம்
மாரி காலம் வந்ததும்
மண்ணில் ஊரும் தம்பளம்

குஞ்சுக் குஞ்சுத் தம்பளம்
பஞ்ச போலத் தம்பளம்
பிடிச்சுப் பார்க்க
அம்மா ஏன்
அடிச்சுப் பறிச்ச எறிகிறு ?

பூப்புத் பூப்புத் தம்பளம் -
பொட்டு நிறத் தம்பளம்

வழியைச் சொல்லும்

பொட்டுப் போட்ட பட்டுச் சிறகைப்
பூவில் இருந்தேன் அடிக்கிறீர்
தொட்டுத் தொட்டோ பூவின் நிறங்கள்
ஒட்டிக் கொண்டார் சிறகிலே!

பட்டுச் சட்டை போல் இருக்கு
பார்க்கப் பார்க்க ஆசைதான்
சிட்டுக் குருவி போல நன்றாய்ச்
சுற்றிச் சுற்றிப் பறக்கிறீர்!

கண்கள் எத்தனை உண்டு உமக்கு
கணக்கைச் சொல்லும் என்னுவோம்
வண்ணப் பூச்சி நானும் பறக்க
வழியைச் சொல்லும் பார்க்கலாம்!

நான் சொல்வேன்

புவில் இனிக்கும்
தென் இருக்கும் புதினம்
உனக்கு யார் சொன்னார்?

காதில் இனிக்கும்
பாட்டைப் பாடிக்
கரட்டும் என்று
யார் சொன்னார்?

தேனைத் தேடிக்
கூடு கட்டிச்
சேர்த்து வைக்க
யார் சொன்னார்?

தேனீ உன்னைத்
'தேன் ஈ' என்று
திரும்பத் திரும்ப
நான் சொல்வேன்!

குஞ்சு மீனாரோ

நீருக்குள்ளே அழகாக

நீந்தும்

குஞ்சு மீனாரே !

நீரை விட்டு

வெளியாலே

நீரும் கொஞ்சம்

வருவீரோ ?

நீருக்குள்ளே

நான் வந்தால்

நீந்தச் சொல்லித்

தருவீரோ ?

நீருக்குள்ளே

நீர் என்ன

நிறையத் தின்ன

வைத்துள்ளீர் ?

மீன் பட்ட பாடு

பானைக்கு உள்ளே
மீன் இருந்தது
பாய்ந்து பூனை பிடித்துக் கொண்டது.

மீனைப் பூனை
தூக்கி வந்தது
வீட்டு நாயும் துரத்தி வந்தது.

பூனை மீனைப்
பறித்துச் சென்றது
புளிய மரத்துக் காக்கை கண்டது.

வானில் பறந்து
வட்டம் இட்டது
வாயில் கொத்தி எடுத்துச் சென்றது.

பூனை மீயாவ்
மீயாவ் என்றது
நாயும் வள்! வள்! எனக்குரைத்தது.

அணிலார்

குஞ்ச வால் அணிலார்
கொப்புத் தாவும் அணிலார்
பிஞ்ச காய் பழத்தைப்
பிடுங்கிக் கடிக்கும் அணிலார்!

முன்னங் காலைக் கையாய்
முகத்தின் முன்னால் ஏந்திக்
கொந்தல் கொய்யாப் பழத்தைக்
கொண்டே ஒடும் அணிலார்!

வந்து தருவராமோ
வாய் சிவந்த பழத்தை!

மின்மினி

மின்மினி அக்கா மின்மினி அக்கா
என்ன தெடுறாய் இருட்டு வேளையில்?

மினுக்கி மினுக்கி வெளிச்சம் போட்டு
என்ன தெடுறாய் மின்மினி அக்கா ?

பொன்னைத் தொலைச்சியோ ?
பொருளைத் தொலைச்சியோ ?

என்னவென்று சொல் நானும் தேடுறேன்
எதனைத் தெடுறாய் எடுத்துத் தருகிறேன்.

என்ன தொலைச்சியோ ?
எங்கே தொலைச்சியோ ?

ராமேந்தூ

ராமேந்தூ ராக உஞ்சு
ராமேந்தூ யாக ஆப்பாகவி
பத்தைத்தூப காக கஞ்சிப்
ராமேந்தூ யஞ்சிலா கிளிடுபி

என்ன தாளம்?

கிளிடு நாகாய்வு கிளிட்கவு
கத்தைத்தூப பாய்ம்பா கிளிட்கவே
தவளைப் பிள்ளை யாரே என்ன
தாளம் போட்டுக் காட்டுறீர்?
பளையை விட்டு வெளியே வந்து
பக்க வாத்தியம் போடுறீர்.

ரிசிபாங்கி

நாக்கை நீட்டப் பூச்சி வந்து
நெசாய் ஒட்டிக் கொள்ளுதே
முக்கை அடைச்சுப் பிடிச்சுக் கொண்டோ
முறட்டுக் கத்தல் கத்துறீர்?

மாரி கொட்டு மாரி என்றோ
மகிழ்ந்து பாட்டுப் பாடுறீர்
சாரைப் பாம்பு வந்து கண்டால்
சாப்பா டாகிப் போவிரே!

பட்டம்

கண்ண ப்பகை

ஒத்துரும் விச்வாச கண்ண
நூலில் ஏற்றி க்ஞாக ஏதும்
விட்ட பட்டம் வானத்திட்டுக்காந்தி
வாலை வாலை ஆட்டுது

பிள்ளூர் வைய
மேலே மேலே நீபவி ஒத்துரும்
ஏற ஏற விச்வாச கஞ்சுமி கஞ்சுமி
நூலை நூலை இழுக்குது ஒத்துரும்

முச்சை கட்டி யஷபக சமிருக்க
விட்ட பட்டம் க்ஞாக்கட்டி
உச்சி விச்வாச கல்கூஷக
உச்சி ஏறுது கூஞாபவி

பச்சை நிறமோ பிள்ளூர் கஞ்சுக்கி
நீல வானப் போக்காயுள் கூயுயானல்
பந்தலுக்குள் போகுது கூஞ்சுக்கி காஞ்சா

கடல் அலை

ம்பப்ப

அலை உருண்டு வருகுது

அக்கா காலைத் திட்ட நோய்

தொடுகுது ம்பப்ப டப்பி

மலை எழும்பி நோய் நோய்

வருதல் போல் நியவி கவரி

மடிஞ்ச இடிஞ்ச முத முத

வருகுது திட்டப்புற நோய் நோய்

கரையில் கட்டிய நூல் கண்டிய

வீட்டினைக் ம்பப்ப டப்பி

கரைத்துக் கொண்டு சிக்க

போகுது சிக்க

இரைஞ்ச எழும்பி நயவிழுபி கண்ப

அலையுது பானால் கீ

என்ன கோவஞ் சொல்லுங்கோ? ம்ப

நட்சத்திரம்

பூவாணம் போல் வானத்திலே
 பூப்புப் பூப்பு
 நட்சத்திரம்!
 வாவா என்று சிமிட்டிக்கண் யதும்ரா
 வடிவைக் காட்டும்
 நட்சத்திரம்!
 வாடாப் பூப்போல் பீருப் பயக்கொலி
 வானத்திலே பீருப் பயக்கொலி
 வாரிக் கொட்டி
 விட்டவர் யார்? யார்? யார்?
 ஒடிப் பொறுக்க முடியாமல் கண்டு
 உயரக் கிடந்து மின்னுவதேன்?

மாமா தந்த குதிரை

எங்கள் வீட்டுக் குதிரையார்
 நாங்கள் ஒடும் குதிரையார்
 இங்கும் அங்கும் ஆடுவார்
 எங்கும் ஓடிப் போய்விடார்!

தவிடு புல்லுப் பிண்ணாக்கு
 தண்ணீர் கூடக் கேட்டிடார்
 செவியைப் பற்றி இழுக்கினும்
 திரும்பி எம்மைப் பார்த்திடார்!

எங்கள் வீட்டுக் குதிரையார்
 நாங்கள் ஒடும் குதிரையார்
 ஆசை மாமா அன்புடன் பாலு
 தந்த மரக் குதிரையார்!

கவிஞர் கல்வயல் வே. குமாரசாமியின் கவி தைக்கு முப்பரிமாணம் உண்டு.

அவருடைய ‘மரண நனவுகள்’, மரணங்களே வழை மையாகி — நிதர்சனமாகிமாகிலிட்ட இம்மன்னின் அவலங்களை அற்புதமாகச் சித்திரிக்கிறது. ‘குறியீடு’ என்னும் உத்தியை வெற்றிகரமாகக் கையா ஞும் மிகச் சிலருள் இவரும் ஒருவர்.

மெல்லிசைப் பாக்களிலும் தமது முத்திரையைப் பொறித்தவர் வே. கு. கவிதையின் பண்புகளை இழக்காமல் — அதேவேளை — இசைக்கு வசைந்து கொடுப்பது அவற்றின் தனிச் சிறப்பு.

குழந்தைகளுக்கான பாக்கள் புனைவது ஒரு சவால் என்றே சொல்ல வேண்டும். பாலருடைய அனுபவப் பரப்புக்குள்ளும் அவர்களுடைய சொற் களஞ்சியத்துக் குள்ளும் நின்று கொண்டு பாட எல்லோராலும் முடிவு தில்லை. கல்வயலார் இதில் சமர்த்தர் என்பதை அவர் முன்பு வெளியிட்ட ‘பாப்பாப்பா’, ‘பாடுபாப்பா’ என்பன நிருபித்துள்ளன.

குரங்காரும் கோழியாரும், குஞ்சு மீனாரும் குஞ்ச வால் அணிலாரும், மின்மினியும் வண்ணப் பூச்சியும், மைனாக் குஞ்சம் தம்பளப் பூச்சியும் தவளையுமாய் இந்தப் ‘பாலர்பா’ வில் புதியதோர் உலகம் விரிகிறது.

— கவிஞர் சோ. ப.

